

Три врабчета, три звънчета,
като палави момчета,
врѣва дигатъ и се гонятъ
изъ разцѣвналитѣ клони.
Скачатъ долу вкупомъ тритѣ
и се погватъ изъ лехитѣ.
Въ разцѣвтѣлата иглика,
спуснали крила, чирикатъ,
ежатъ се, кълватъ, подскачатъ,
битка кървава подкачатъ.
Ето ги сега на двора,
после въ клонитѣ на бора,
шумно литнаха въ небето
надъ лжкитѣ, изъ полето;
тупнаха тамъ срѣдъ житата,
въ лютъ бой, кървава разплата.
Захвърчаха перушини
надъ глогини и кжпини, —
безъ почивка нито мигъ,
и съсъ лудо — чикъ-чирикъ,
съ кръвь потекла по крилата,
втурнаха се къмъ гората.

Ст. Цанкова-Стоянова